

HET STERVEN IS MIJ GEWIN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in Filipp. 1:21 deed de apostel Paulus de bekende en gevleugelde uitspraak: *“Want het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin.”* Hij bedoelde hiermee te zeggen, dat zolang dat hij leeft, hij voor Zijn Heiland en Heer Jezus Christus zal leven en dat wanneer hij mocht sterven, dit voor hem een geweldig winstpunt zal zijn. Omdat hij dan immers voor eeuwig bij Zijn geliefde Jezus zal zijn. Paulus sprak hier over de lichamelijke dood.

In deze bijbelverkondiging wil ik het eveneens over het sterven hebben. Maar ik wil niet spreken over onze lichamelijke dood, noch over de geestelijke dood. Neen, ik wil spreken over de absolute noodzaak, dat wij moeten sterven aan ons zo dierbare eigen IK.

De apostel Paulus had dit zó goed begrepen. Hij was bereid om zijn vooraanstaande positie in het Jodendom als hoog opgeleide farizeeër op te geven ter wille van Jezus Christus. Hij was bereid om alle gemakken van het leven en alle materiële rijkdommen voor Jezus prijs te geven. Hij was bereid om ook zijn oude karakter op te geven voor Jezus. Omdat hij wist dat dit alles zó noodzakelijk was, teneinde Jezus beter te leren kennen. Zijn geliefde Redder en Heiland had Zichzelf uit liefde volkomen ontledigd, vernederd en prijsgegeven. En Paulus wilde weten, wát Jezus zo had bewogen en daarom eveneens Diens dood ervaren. Hij wilde Jezus' liefdevolle hart leren kennen en zijn eigen hart vullen met dezelfde brandende liefde. Dit kunnen we lezen in Fil. 3:7-10 – *“Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen. En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof; Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;”*

Ja, broeders en zusters, Paulus had begrepen, dat de weg van de christen achter Jezus een moeilijke, smalle weg is en geen comfortabele, brede weg (Matt. 7:13; Luk. 13:24). Hij wist dat de christen na vele, noodzakelijke verdrukkingen het Koninkrijk van God zal bereiken. Hand. 14:22 – *“Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods.”* Deze verdrukkingen zijn niet in de eerste plaats vervolgingen. Neen, de verdrukkingen slaan allereerst op de moeiten die we ervaren, als wij ons eigen karakter en ons eigen gewin voor de zaak van Jezus Christus en de zielen die Hij aan ons heeft toevertrouwd zullen moeten prijsgeven.

Helaas hebben nog al wat christenen juist dit niet begrepen. Wellicht is het hen ook nooit geleerd. Zij denken dat het christendom alleen maar bestaat uit hallelujah's, zegeningen en voorspoed. Het zijn van Gods kind is voor hen, althans dat denken zij, een garantie voor welvaart. Dat er een prijs voor het volgen van Jezus moet worden betaald, komt niet in hun gedachten op. Neen, op zondag gaan zij naar de kerk om de Heer te loven en te prijzen, maar vanaf maandag draaien zij weer volledig mee in de wereld, in niets te onderscheiden van de wereldlingen. Eigenlijk zijn zij slechts uiterlijk christen, d.w.z. naamchristenen. Jawel, Jezus is zeker gekomen om Zijn kinderen zegeningen en voorspoed te geven. Maar zeker ook tranen! En als het voor onszelf nodig is en beter, zal Jezus ons moeite en pijn niet onthouden.

Ik ben er echter van overtuigd, dat de christenen, die slechts denken in termen van welvaart en voorspoed eigenlijk ook best graag vruchten voor Jezus willen voortbrengen (Gal. 5:22). En als zij bereid zijn om hierover na te denken, dan zullen ook zij beseffen, dat vruchtdracht onmogelijk is als het zaadje van de plant niet eerst in de aarde valt en sterft. Pas als het zaadje in de aarde is gevallen en in de diepe duisternis van de aarde is weggerot en afge-

storven, zal het kunnen ontkiemen. En dat ontkiemde, nieuwe leven zal zich dan door de aarde een weg naar het licht banen, gaan groeien en uiteindelijk vruchten voortbrengen. Ook Jezus moest volkomen aan Zichzelf afsterven. In Joh. 12:24-25 gebruikte Hij deze woorden: *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven.”*

Ja, broeders en zusters, het worden van een wedergeboren kind van God vereist een sterven aan onszelf én daarna een opwekking met Christus in een nieuw leven. En ook het blijven in Christus vereist ditzelfde, namelijk een voortdurend sterven aan onszelf, steeds weer gevolgd door een heerlijke opwekking met Hem.

Als wij hier eens rustig over nadenken, dan moeten wij tot de conclusie komen dat het sterven aan het eigen IK voor ons onontkoombaar is, als ook Jezus, ons grote Voorbeeld, aan Zichzelf moest sterven. In de Hebreeënbrief staat daar het volgende over geschreven. Hebr. 2:10-11 – *“Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen (lett. “volmaken”). Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheilgd worden, zijn allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.”*

Wat denkt u, broeders en zusters, ligt het voor de hand dat wanneer Jezus vreselijk moest lijden en sterven om Zélf geheilgd te worden, zodat Hij ons kon verlossen, wij maar onze gang zouden kunnen gaan en ons oude karakter blijven botvieren? Zou Jezus Zich dan niet juist wél schamen om ons Zijn broeders te noemen?

In de definitie van *“het Evangelie”* is de dood en de Opstanding van Jezus Christus cruciaal, cq. essentieel. 1 Cor. 15:1-4 – *“Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;”*

En omdat Jezus' dood en Opstanding cruciaal is, moét (het kan niet anders!) de uitwerking van de prediking van het Evangelie óók de dood, cq. kruisiging van ons vlees (het oude karakter, de oude mens) behelsen. Wij moeten beseffen, dat Jezus in ónze plaats werd gemarteld en geëxecuteerd. Wij hadden in feite voor onze misdaden aan het kruis moeten hangen. En daarom moeten we innerlijk Jezus' dood ervaren als ware het onze eigen dood. Rom. 6:1-8 – *“Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;”*

Alle kwade eigenschappen en bewegingen van ons oude karakter (de bijbel spreekt over *“onze leden”*) moeten worden gedood en afgelegd. Col. 3:1-5,8-9 – *“Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke*

*beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst.
 Maar nu legt ook gij dit alles af, namelijk
 gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uwen mond. Liegt niet tegen
 elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken,”*

Zoals we lezen, dienen we veel af te leggen voor Jezus, broeders en zusters. Vele boze of onreine, onbetamelijke dingen en trekjes, die diep in ons hart verscholen zitten. Kortweg dat eigen ego, dat oude karakter. Maar we mogen veel terug ontvangen. Mooie dingen. We ruilen dus als het ware kwade zaken in voor kostbare schatten. Col. 3:10,12-14 – *“En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;..... Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid; Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo. En boven dit alles doet aan de liefde, dewelke is de band der volmaaktheid.”*

Broeders en zusters, wellicht vraagt u zich af hoe en waardoor het dan blijkbaar mogelijk is, dat wij mensen ons vreselijke, oude karakter kunnen afleggen en een nieuw hemels karakter “aantrekken” als ware het een jas. Dat wordt mogelijk gemaakt door de onbegrijpelijk sterke en geweldige Hulp en Opstandingskracht van de Heilige Geest. Hij is de Geest, Die in ons gaat wonen, nadat wij Jezus hebben aangenomen en wedergeboren worden. Hij is dezelfde Geest, Die Jezus uit de dood en het graf opwekte.

Deze Heilige Geest wil ons helpen om de werkingen van ons vlees te doden.

Rom. 8:12-13 – *“Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.”*

En deze Heilige Geest zal ook ons heerlijk opwekken. Ik merkte het hiervoor reeds op.

Rom. 8:11 – *“En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.”*

De oude mens moet sterven, opdat de nieuwe mens zal leven. Als we bereid zijn om dit in ons binnenste te laten plaatsvinden, dan bewijzen wij dat wij werkelijk aan Jezus toebehoren. Gal. 5:24 – *“Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.”*

Daarmee bewijzen wij ook, dat wij Hem werkelijk liefhebben. Joh. 14:21 – *“Die Mijn geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelven aan hem openbaren.”*

Het was, dacht ik, de Amerikaanse predikante Joyce Meyer die ooit het volgende opmerkte: *“Hoe verandert God ons werkelijk van binnen? Niet door in de kerk te zingen, maar in de moeilijke situaties van pijn, verraad, dood, ziekte, etc. Dan kies je ervoor om niet te zondigen. Dan kies je ervoor om de ander te vergeven en lief te hebben. Dit gaat in tegen je oude mens en je oude natuur en dát verandert je inwendig. Dit is het kruis. Dit is het verschil tussen verzoeking en beproeving. Je kiest ervoor om niet te zondigen..... Je kunt jezelf onmogelijk kruisigen. Dat lukt niet, misschien één hand wel. Anderen kruisigen ons, juist onze geliefden, de christenen. Ze zeggen iets of doen iets wat je niet had verwacht. Je wordt teleurgesteld. En dan speelt je IK op. Daarom mogen we niet vluchten als er teleurstellingen zijn. Ons vlees moet gekruisigd worden. Dat zegt God! En daar gebruikt Hij onder andere mensen voor!”*

Wat een indringende woorden, broeders en zusters, maar waar! Als wij echt van Jezus houden, dan kunnen we dat bewijzen door te kiezen om niet te zondigen. Dan kiezen we om onze naasten, die ons hebben gekwetst te vergeven. Daarmee kruisigen wij ons vlees. Dit is een weg, die niet altijd even gemakkelijk te volgen is. Maar het wordt mogelijk als wij op het

kruis blikken, waarop Jezus voor ons Zijn eigen leven heeft prijsgegeven. Laten we daarom net als Paulus het schriftdeel Gal. 2:20 tot motto van ons leven maken: *“Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelve voor mij overgegeven heeft.”*

Moge onze geliefde Heiland u deze week zegenen. Amen.